

ASKONSDAG

CÍNERUM SANCTORUM

Text Matt 6: 16-21. Predikan av av Asbjörn Hjorthaug (ELBK)

I dag begynner fastetiden. Det er den tiden vi skal vandre med Jesus opp til Golgata. «*Se, vi går opp til Jerusalem i hellige fastetider og ser hvordan Jesus, Guds egen Sønn, i stedet for syndere lider.*», synger Paul Nilsson i sin faste salme.

Fastetiden er en vandring med Jesus opp til Jerusalem. Det er Guds egen Sønn som vandrer denne smertens og lidelsens vei. Målet var Golgata. Her ble de dødsdømte hengt på et kors til spott og spe for alle mennesker. Det storer med folkets jubelrop palmesøndag. Jesus kommer ridende og folket hyller ham. For en stemning. Endelig skulle denne mannen som hadde helbredet syke, lindret nød og gitt mat til 5000 i ørkenen, få sin velfortjente hyllest. Men så gikk det noen få dager og Jesus ble arrestert. En av hans disipler forrådet han og de andre ble redde og forsvant. En av hans nærmeste venner, Peter, fornektet han 3 ganger. Han ble utsatt for falske anklager, slag og hån. Han fikk en tornekrone på sitt hode, ble pisket til blods og stilt framfor folket som hadde byttet ut jubelropene med «*korsfest, korsfest*». Så måtte han gå kanossagang med korset på nakken opp til Golgata hvor han ble naglet til korset sammen med to røvere.

Hvorfor tillater Gud dette? Vi konstaterer først at det er Gud selv som lider og dør på korset. For det andre var det vi som har brutt Guds hellige lov og vilje. Det er vi som var de dødsdømte som skulle lide døden og til sist den evige død. Så skjer det fantastiske at Gud går inn i vårt sted og tar dødsstraffen for oss.

I fastetiden må vi ta oss tid til å vandre sammen med Jesus opp til Jerusalem. Da taler loven til oss. Gud mener alvor når han sier at den som synder skal dø. Samtidig konstaterer skriften at alle har syndet og er skyldige. Alle hånsordene og piskeslagene og lidelsen med korsfestelsen som rammet Jesus, er jeg årsak til. Sorgen over synden i meg tar meg. Jeg gråter med Peter over at jeg så ofte har sviktet min Frelser så totalt. Jeg vet hva som er rett, men likevel handler jeg mot bedre vitende. Jeg må rope med Paulus: «*Jeg ulykkelige menneske! Hvem skal fri meg fra dette dødens legeme?*» (Rom 7,24) Bli det aldri annerledes? Vokser jeg som kristen ikke av meg synden og dens gjerninger? Svaret er «nei». Jo lenger du lever som en kristen og lærer Jesus å kjenne, desto mer og mer innsikt får du i deg selv og all den elendighet som bor i deg. Hva måtte ikke Jesus betale for at jeg skulle bli gjeldfri? «*Se, der Guds Lam som bærer verdens synd*», sier døperen Johannes. Så godt å vite at jeg hører med her. At det var for meg og alle mine og alle i hele verden. Jesus ropte ut på korset «*Det er fullbrakt!*» Når nå dommeren selv, den allmektige Gud, døde for oss og kjøpte oss fri, **da er vi frie**. Da kan vi igjen juble med Paulus: «*Gud være takk ved Jesus Kristus, vår Herre!*» (Rom 7,25). «*Så er det da ingen fordømmelse for dem som er i Kristus Jesus.*» (Rom 8,1). Dette gjelder meg og deg! Her er vi alle inkludert vi som tror på Jesus Kristus. Vandringen opp til Jerusalem stopper ikke med langfredagen. Den varer helt til den tomme graven på første påskedag. Her får vi bekreftet at Jesus har seiret over døden, synden og djevelen. Men siden dette var i mitt sted, så er jo dette også min seier. Gud gir meg den uten at jeg har fortjent det. For en glede. For en rikdom. Halleluja! «*Se, vi går opp til Jerusalem, til byen med glans og ære, for Frelseren sa oss at der han er, skal vi ved hans nåde få være.*»

Teksten i dag nevner tre saker som vi vil si litt om.

1. Faste – hva er det? Jesus gir her anvisninger om hvordan vi skal faste. Vi skal ikke gjøre oss til med et dystert utseende og mine slik hyklerne gjør det. Hykleren gjør hva de kan for at

alle skal se at de faster. Jesus ber om det motsatte. Salv hodet ditt, vask ansiktet så ingen ser at du faster, unntagen din Far i Himmelen.

Å faste er å avholde seg fra mat og drikke, hvile, søvn og annet som hører til livets behov.

Dette for å vie sine tanker og tid i bønn til Gud. I GT kalles dette avhold. En skal undertrykke kroppen og sjelens behov på en slik måte at Guds Ånd får mer plass i tanker og sinn. Loven foreskrev fasten bare en gang i året, på den store Forsoningsdagen, men det var vanlig i nødstider. Gjennom fasten gav en et uttrykk for sin egen og hele folkets skyld overfor Gud. Fariseeren i tempelet fastet to ganger i uken. Jesus hverken påbyr eller forbyr faste. Han forutsetter at disiplene faster. Jesus fastet i 40 dager ute i ørkenen. Det Jesus her sier klart ifra om at faste ikke er en gjerning en skal gjøre for å vise fram sin egen fromhet i forhold til andre. Fasten hører sammen med bønner og det kan en gå inn i sitt lønnkammer med. Paulus advarer mot falske lærere som ber en avholde seg fra visse typer mat. De var asketer som hadde en lære fremmede for den kristne troen. Her gjelder den kristne frihet. Men Paulus praktiserte fasten og bruker den slik den skal brukes i bønn og tilbedelse og hengivenhet til sin Gud og frelser. En må huske på at en i tidligere tider brukte mye tid til å skaffe og forberede mat til måltider. I fasten kunne en spare inn tid som kunne brukes til bønn til nytte for ens eget gudsliv. Jesus sier her at vi skal ikke faste på en slik måte at vi høster ære av andre mennesker, men at det er Gud som ser os og skal lønne oss i det skjulte.

2. *«Dere skal ikke samle skatter på jorden, hvor møll og mark ødelegger, og hvor tyver bryter inn og stjeler.»* Å samle skatter på jorden er vi gode til. Vi setter penger i banken og investerer i fine boliger. Ofte kan det se ut som om vi skal leve evig her på jorden. Det er en evig kamp for at verdier ikke skal forringes. Vi sikrer boligene med alarmer, maler og passer på det. Det kan gå så langt at det tar all vår tid og alle våre sanser. Vi bruker all vår tid på å være vendt mot denne verden og ikke mot det som hører Guds rike til. Det kan også gjelde aktiviteter og i forholdet vårt til andre mennesker. Jesus viser oss her fariseerne som et eksempel vi ikke skal følge, der noe av det viktigste var å få ære av mennesker i sitt gudsforhold. Jesus har mange eksempler på mennesker som samler rikdom her i tiden og som ikke har noen skatt i himmelen. Det endte med fortapelsen. Det å streve etter å gjøre Gud tilfreds med sine egne gjerninger og hele tiden streve etter å behage Gud ved å anstrenge seg, er å samle skatter på jorden. Det kan gi en viss gevinst her nede, men er ikke noe som gjelder i evigheten. Møll, mark, tyver er alle eksempler på hvordan den onde fiende arbeider. De er på jakt etter våre virkelige skatter som det å trøste seg til Jesus Kristus og hans evangelium. De tåler ikke at vi kommer i kontakt med den rene og sunne lære i skriften og vil ha oss bort fra den smale vei.

3. *«Men dere skal samle skatter i himmelen, der verken møll eller mark ødelegger og tyver ikke bryter inn og stjeler. 21 For der skatten din er, vil også hjertet ditt være.»*

Jesus oppfordrer oss til å samle skatter i himmelen. Hva slags skatt er det vi her snakker om? Jo det er den største skatten av alt det som finnes her på jorden, Jesus Kristus Guds sønn. Vi har ved troen på ham syndenes forlatelse og evig liv. Han er ved Guds høyre hånd og ber for oss. Han glemmer oss ikke. Han bærer naglemerkene i sine hender og føtter og såret i sin side. Han har ofret alt for oss. Så får vi ved troen del i hans liv, hans seier over djevelen og synden og døden og hans oppstandelse. Alt det vi ikke selv kan oppnå, har vi ved troen i Ham, og vi er Guds barn.

Der skatten er, er også hjertet ditt sier Jesus. Troens blikk retter seg opp mot ham som har lovet å være med oss alle dager. Det tar oss bort fra oss selv, alle våre feiltrinn og vår ufullkommenhet. Så lever i Ham og dør i Ham. Vi lever vårt liv i alt det han har gjort for oss. Slik skal fasten leves ut. Slik vandrer du med Jesus til Jerusalem i disse hellige fastetider.

Amen.